

er Kultusministeriet. Det er det store Tilbageskridt, der er foregaaet ved Siden af visse Fremskridt. Ministeriet siger: Nu have vi faaet en Lov, værs'god, tag nu for jer af Retterne, hvor meget ville I have? Saa komme de naturligvis og sige: Lad os faa saa meget, som vi kunne faa, og selv Holmens Kirke, som det oprindeligt slet ikke var Tanken skulde med, kommer og siger: Lad ogsaa os faa noget, skønt den har haft gode Tider og har kunnet henlægge et Overskud til sin Formue. Hvad skulde der være i Vejen for, at den da, naar der kommer daarlige Tider, kunde tage af Overskuddet? Saaledes maa andre Forretninger bære sig ad, og Kirkerne maatte kunne gøre det samme. Der kan være Tider, hvor Troen er overordentlig stærk, hvor det gaar glimrende, hvor Besøget er rigeligt, og hvor der lægges meget i Kirkeblokken. Saa faar Kirken et Overskud, som den lægger hen. Derefter kommer der daarlige Tider, hvor Vantroen breder sig, og hvor der ikke er saa stor Offervillighed. At Kirken da maa bruge lidt af sin opsparede Formue er ganske naturligt. Hvorfor skal alene Kirken og dens Mænd have deres absolut paa det tørre, saa at de i de gode Tider kunne lægge Penge op og i de daarlige Tider ikke skulde bruge noget deraf.

Den højtærede Kultusminister var saa overordentlig velvillig at sige, at vi skulde nok ogsaa i Fremtiden blive hørte, han havde ikke angrebet det kommunale Selvstyre, vi havde denne Ret til at afgive Erklæring, han havde hørt os, og det vilde han ogsaa gøre i Fremtiden. Jeg takker overordentlig for denne naadige Meddelelse, at man ogsaa i Fremtiden vil høre os, men vi ere ikke saa meget begejstrede derved, naar man ikke tager Hensyn til, hvad vi sige. Vi finde, at det da vilde være værdigere for alle Parter, om der ikke blev forlangt nogen Erklæring af os. Jeg vilde finde det fornuftigt, at man strøg denne Sætning om Erklæringen, naar man dog ikke bryder sig om den. Jeg kunde eventuelt være tilbøjelig til at foreslaa den strøget, hvis man ikke vil forandre „Erklæring“ til et Ord, der siger noget, nemlig „Anbefaling“. Vil man ikke det, maa vi helst være fri for denne Erklæring. Hvorfor skulle vi have dette uhyre Arbejde, hvorfor skulle vi i mange Uger fordybe os i Kirkernes Regnskaber — de ere virkelig ikke morsomme —, naar alt, hvad der kommer ud deraf, er, at Ministeren svarer: Jeg har hørt jer, men jeg kan ikke tage Hensyn til, hvad I sige, jeg bry-

der mig ikke derom? Lad os saa hellere ikke blive hørte, lad alt foregaa paa Ministerens Ansvar, saa kan den kjøbenhavnske Befolkning vide, at den har at holde sig til ham og hans Parti.

Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) skal jeg gøre et Par korte Bemærkninger. Det undrer mig og smerter mig for Resten noget, at ogsaa det ærede Medlem kritiserede den Betænkning, som det Udvalg i Borgerrepræsentationen, han selv har været med til at nedsætte, har afgivet, og særlig kritiserede dette Udvalgs højtærede Ordfører, Fabrikant Budde-Lund, og mente, at hans Ordførerskab og hele Stilling havde været ensidig. Det smertede mig meget, og jeg finder det ganske ukorrekt af det ærede Medlem saaledes at ville kritisere en god Partifælle i Borgerrepræsentationen og sit eget Partis Ordfører i denne Sag, hvor denne sikkert havde hele Borgerrepræsentationens Tilslutning. Han har netop fra anden Side høstet overordentlig megen Anerkendelse for det store Arbejde, han havde nedlagt i denne Sag, og for den særdeles frisindede og radikale Maade, hvorpaa han havde taget den. Faktisk er det ogsaa, at Udvalgets Indstilling blev enstemmig vedtagen. Nu siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, at han var ikke med dertil. Det kender jeg ikke noget til. Selv om han er bleven siddende og har undladt at stemme, og enkelte andre have gjort det samme, er det dog faktisk, at Sagen blev enstemmig vedtagen. Der var Enighed derom i Borgerrepræsentationen, baade Socialdemokraterne og de liberale stemte for denne Nedsættelse, som Venstres Minister senere ikke har taget noget Hensyn til.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds mente, at det var et alt for stærkt Udtryk, naar jeg havde sagt, at de kjøbenhavnske Kirker vare formuende. Jeg har godtgjort, at de tilsammen eje en Formue paa henimod 1 Mill. Kr. Det er dog en ganske pæn Formue, jeg vilde ønske, at det var mig, der ejede den. Jeg ved ikke, hvor rig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds er, naar han regner det for næsten ingen Ting. Alene af Renterne kunde der affholdes ikke saa lidt til Istandsættelse af Kirkerne.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds kom dernæst — som for Resten ogsaa Kultusministeren — ind paa Spørgsmaalet om Frivilligheden, idet han særlig vendte sine Udtalelser til min ærede Partifælle for Kjøbenhavns 13de Valgkreds